BUDAPEST, 1943. MÁRCIUS 10. — III. ÉVFOLYAM 11. SZÁM.

Ára: 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

RÓMA
A NAGY TANÁCSKOZÁSOK SZÍNHELYE

HONVÉDEINK

OLVAD A FOLYÓK JÉGPÁNCÉLJA...
A szeszélyes orosz időjárás egyes vidékeken még jeges hóviharokat hajszol, máshol már napsütés és olvadás gyengíti a szovjet offenzivák erejét. Honvédeink átkelnek egy patakon...

BIZTOSÍTÓ-RAJ KÍSÉRI A HERNYÓTALPAS TEHERAUTÓT
a mögöttes területen táborozó ellátó-oszlophoz...

↑ **A SZOVJETPARADICSOM ÖNÁLLÓSÁGRA NEVELT IFJÚSÁGA — A FELNŐTTEK ÖSSZES SZENVEDÉLYÉBEN ÖNÁLLÓSÍTOTTA MAGÁT**
Egyetlen cigarettáért éppolyan könyörgést tudnak véghez vinni, mint felnőtt sorstársaik...

A SZOVJET OFFENZIVÁNAK MINDEN NÉGYZETMÉTERÉRT SÚLYOS ÁLDOZATOKAT KELL HOZNIA
A rugalmas védekezésben visszavonuló honvédek egyre nagyobb fogolycsapatot terelnek maguk előtt... A foglyok, miután meggyőződtek róla, hogy egyikűket sem kínozzák halálra, látható jókedvvel viselik sorsukat...

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI

GRÓF CSÁKY ANDOR
hadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés hadiszalagon a kardokkal

VITÉZ GALAMBOS ZOLTÁN
törzsőrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

KOVÁCS ANDRÁS
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

ILLÉSHÁZI JÓZSEF
őrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem és a II. oszt. német vaskereszt

PONGRÁCZ PÁL
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

GRÜNWALD JÁNOS
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

RÉVAY LÁSZLÓ
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

HARCA A SZOVJETFRONTON

ELLENSÉGES JÁRŐR KÖZELEDIK A KISERŐDHÖZ . . .
Ha nem veszik észre a hóbaveszett bunkert, a honvédek sem lőnek. A megfigyelőhely így tovább maradhat észrevétlen . . .

JÁRŐRHARC!
A két bolsevista orvul támadt a faluból kibukkanó honvédjárőrre. A harc rövid volt és ilyen eredménnyel végződött

←
AZ OROSZ TÉLVÉG ENYHÜLŐ HÓVIHARAIBAN ÚJ VÉDELMI ÁLLÁSBA VONUL A NEHÉZTÜZÉRSÉG
A honvéderők most folyó átcsoportosítása rendkívüli menetteljesítményeket kíván a csapatoktól, különösen a nehézfegyvernem katonáitól. Ember és ló együtt küzd az idő viszontagságaival . . .

MAGYAR KÉZRE KERÜLT A FALU . . .
Az elmenekült ukrán lakosság örömmel tér vissza otthonába, ahonnan a saját fajtájuk iránti rémület űzte el őket . . . A falu uctáján már olvad a hó, lassan tavaszodik . . .

RÖVID PIHENŐT TART A SITALPAS-SZAKASZ,
aztán tovább kísérik a lőszerszállító szánokat az első vonal felé . . .

A SZOVJETFRONT MAGYAR HŐSI HALOTTJAI:

NAGY SÁNDOR
főhadnagy

GÁBOR SÁNDOR
zászlós

SÓLYOM FERENC
őrmester

KUTI JÓZSEF
szakaszvezető

DUBINSZKY DEZSŐ
tizedes

ifj. BÜGYÖS ISTVÁN
honvéd

RÓZSA GYULA
honvéd

ANGOL ÖNVALLOMÁS A HELYZETRŐL

A londoni **Illustrated News** egyik friss számának rendkívül érdekes képsorozatát közöljük, Anglia életének mélyreható változásairól. A brit birodalom fővárosa és az egész szigetország fokozódó mértékben megszenvedi a háborút **s a sajtó tűnődését és hangulatát jellemzően elárulják ezek a rövidfeliratú, összehasonlító képek...**

LONDON A BÉKEIDŐBEN

LONDON A HÁBORÚBAN, — LÉGI TÁMADÁS UTÁN

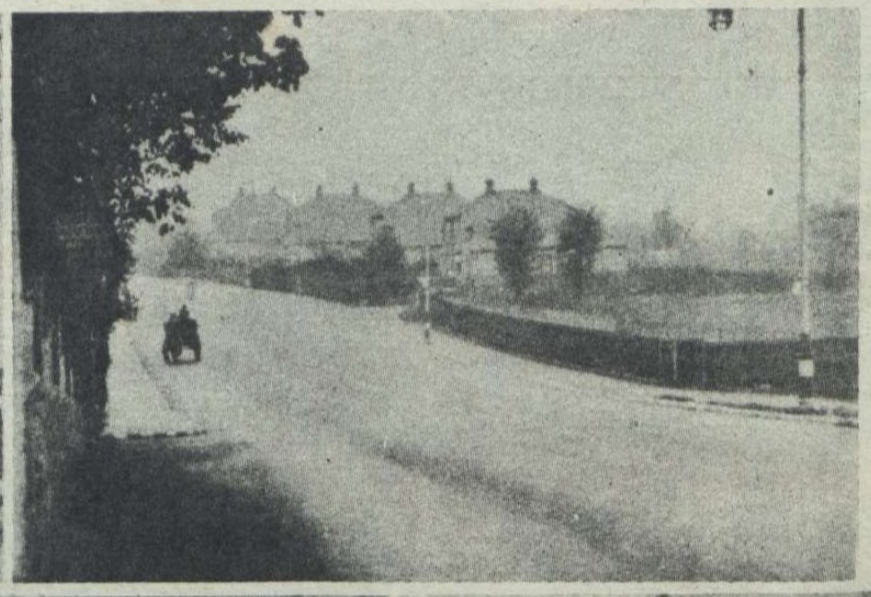

A forgalom London külvárosában, 1939-ben, (baloldali kép)

... és most... (jobboldali kép)

Hétvégi horgászáson a háború előtt...

Katonai gyakorlaton ugyanott, hideg vasárnapi reggelen 1943-ban...

A londoni élelmiszerüzletben a boldog békevilágban. Rudakon lógnak a kopasztott pulykák ezrei...

...De ilyen ugyanaz az üzlet a háború negyedik esztendejében... Pulyka nincs, de hajszálon függ a jövendő...

Harc a tenger fölött

PÁRATLAN FELVÉTELEK EGY ANGOL WHITLEY-BOMBÁZÓ PUSZTULÁSÁRÓL

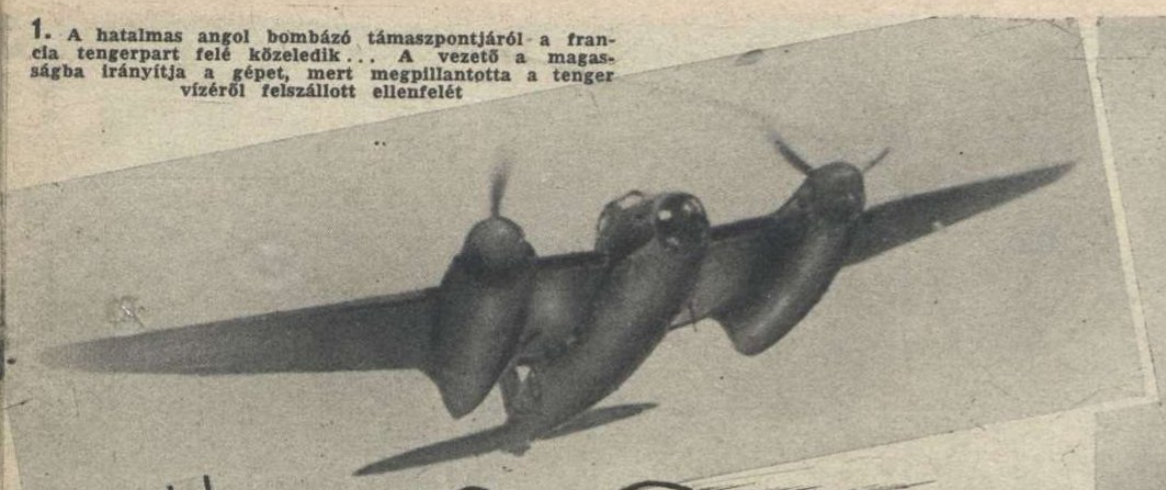

1. A hatalmas angol bombázó támaszpontjáról a francia tengerpart felé közeledik... A vezető a magasságba irányítja a gépet, mert megpillantotta a tenger vízéről felszállott ellenfelét

2. Az „Arado" csak parti megfigyelő útra indult, de rátámadt ellenfelére s rövid küzdelem után kigyulladt a Whitley-bombázó. Az Arado még támadó állásban van, de a Whitley mögött már fekete füstoszlop húzódik...

3. Zuhan a Whitley! Sivítva szeli a levegőt. Sorsa megpecsételt

4. A tenger vízére vágódik a lelőtt angol bombázó. Az Arado fölötte kering, megmenteni, akit lehet. Egy rövid pillanat után robban a Whitley motorja és —

5. ...a meggyulladt, szétömlő benzin kavargó füstje elborítja a hullámsírt. A bombázó személyzetéből senki sem menekült meg...

MAGYAR KÉPHÍRADÓ

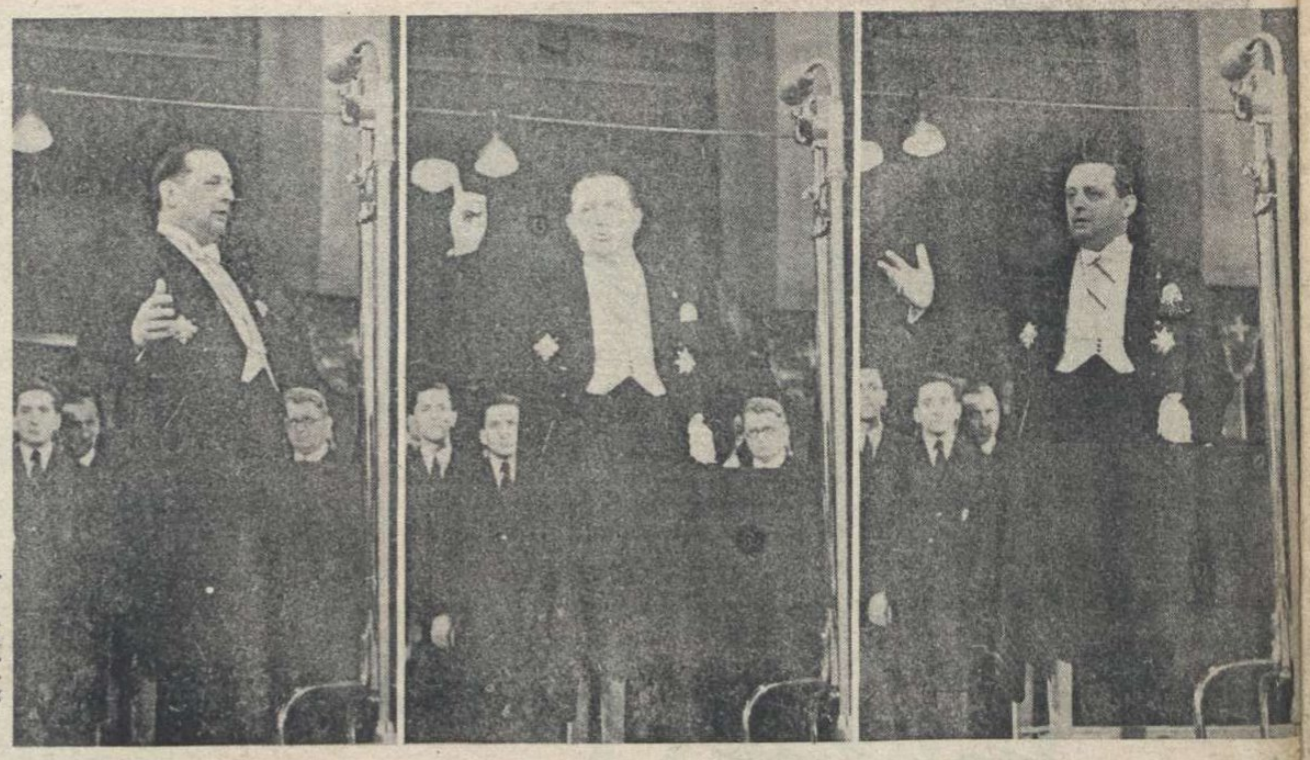

A MAGYAR-BOLGÁR TÁRSASÁG ÜNNEPI ESTJE

A bolgár nemzeti ünnep alkalmából a Magyar-Bolgár Társaság ünnepi estet rendezett a Zeneakadémián. A szabadságünnepen Ullein-Reviczky Antal rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, sajtófőnök, a Társaság díszelnöke mondott ünnepi beszédet

A GYORSLEVENTÉK BUDAPEST ÉS VESZPRÉM KÖZÖTT RENDEZTÉK MEG TAVASZI BEJÁRÓTÚRÁJUKAT

Zárt rendben tették meg a többszáz kilométeres utat . .

ZSEDÉNYI PÁL PRÓBARENDŐRT GYÁSZPOMPÁVAL BÚCSÚZTATTÁK BAJTÁRSAI

A hivatása hűséges teljesítése közben hősi halált halt próbarendőrt a Mosonyi-utcai rendőrlaktanya udvarán ravatalozták fel. A gyászszertartás után a koporsót díszkísérettel szállították a Keleti pályaudvarra, s onnan Orosházára. Képünk felső jobb sarkában Zsedényi Pál arcképe

TAVASZI SZÁNTÁS, BUDAPEST HATÁRÁBAN

HÉTRŐL HÉTRE 7

V

1848 márciusára

emlékezünk, 95 esztendő történelmi távlatából s nem azt látjuk, amit jámbor rajongók később-ben írtak róla, hanem az időt, a kort és a kö-nyörtelen tényeket... Európát 1848 elején a „szentszövetség" megcsontosodott béke-parancsai fojtogatták. A Monarchiában Metter-nich volt az úr, aki az elöregedettség konoksá-gával védte a legsötétebb reakciót s Magyar-országon a bécsi politika nagyhatalmi ügynökei akadályozták meg a nemzet legjobb fiainak munkáját és életet formáló működését. Az or-szágvezetés kedvesen játszadozott a feltámadó európai vihar légkörében. A Czirákyak, Des-sewffyek, Pálffyak és Apponyi Györgyök, a Bécsből megbízott országbírók és kancellárok adminisztrálgatták az országot, ha idejük en-gedte s szörnyen haragudtak Kossuthra, Szé-chenyire, Wesselényire és Deákra, akik az örök magyar élet követelményei szerint és a nyugati eszmék hatása alatt, új világot akartak terem-teni... A Dunántúlon nehány hitbizományban 500.000 jobbágy élt, milliónyi nincstelen zsellér gyöngítette a nemzeti erőt, dühöngött a malom-alatti politika, kívülről uszították a nemzetisé-geket a magyarra, megrendült alattunk a föld s felkészületlenek voltunk ősi jogaink védelmére. Wesselényi évszázados előrelátással hirdette a szláv veszedelmet, de kevesen fogadták meg gyötrelmes intelmeit. Kossuth felrázta a vár-megyéket s lelke, lángja volt az új magyar tö-rekvéseknek, de azért 100.000 pengőbe került a megválasztása... Deákot Zalában lehurrogták a kurtanemesek s Széchenyit halálos gyűlölet-tel támadták magyar nagyúri ellenségei. Tisza Lajos adminisztrátor hajdúkkal kardlapoztatja ki az elégedetlenkedő tekintetes vármegyét az ülésteremből s a megyék feliratai elsikkadnak a poros irattárakban... A pozsonyi diétán Kos-suth Lajos tekintélyének lejáratása a legfonto-sabb politikai cél! Híveit vacsorákon s bizal-mas megbeszéléseken húzogatják az ellentá-borba. A rendi Magyarország egy évtizeden át nem volt olyan virgonc s olyan bizakodó, mint közvetlenül bukása előtt, Kossuth pedig poli-tikai pályafutásának legmélyebb pontján állott 1848 februárjában!... S amikor idáig értünk, ránkviharzott a nagy fordulat. Párisból elűzték Lajos Fülöpöt s napok alatt fellázadt Európa. Március 13.-án kitört a bécsi forradalom és 14.-én a félreszorított s veszendőnek látszó Kos-suth Lajos, a pozsonyi táblán feltételeket dik-tált a sajtószabadságról, a népképviseletről, a honvédelmi bizottság, az esküdtszék felállítá-sáról s Erdély egyesítéséről a közös magyar haza-val!... Az események parancsoltak nekünk s nem mi az eseményeknek...

A márciusi ifjak

szerepét s a részletekben jogosan megbírált po-litikai gondolatvilágukat, csak az 1848-as ma-gyar közállapotok ismeretében érthetjük meg igazán. Petőfi, Jókai, Vasváry, Degré, Irinyi és Perczel nemzedéke a kor lelkét hordozta, az idők elkerülhetetlen változását érezte, lelkesedett a francia forradalomért s a nyugati eszmék dia-dalától a magyar nép a hallgató milliók felsza-badulását, művelődését s a nemzeti életbe való megújító beilleszkedését várta. Kevés jó pél-dát látott ez az ifjúság, de annál több gőgös maradiságot, zsíros elégedettséget, bécsi össze-esküvést, önkéntes szolgaságot és állandó ma-rakodást a legjobbak, a vezetői tehetséggel megáldott magyarok között. Kétségbeesett elszántsággal küzdött és túlzott ez az ifjú-ság, mert hiszen nem remélhette a valóság-ban megtörtént csodát... Jött, mint a ta-vaszi vihar a bécsi forradalom híre s a Pilvax Kávéház ifjai elhatározták a cselekvést. A 12 pont lényegben egyezett az országgyűlés javaslataival, de egyszerű, világos, köz-érthető kifejezése volt a nemzeti akaratnak. A pozsonyi tábla még küzdött önmagával s za-vartan kereste a kivezető utat, amikor a pesti ifjúság a jó ösztön csalhatatlanságával tudta, hogy megbukik minden félmegoldás. A pesti ifjúság március 19-én adta át a 12 pontot a táb-lának s Kossuth udvariasan dicsérte és őszintén korholta a küldöttséget. Az első magyar felelős kormány az ifjúság „éretlen cselekedeteit" pa-naszolta; Petőfi puccsal akart új kormányt ala-kítani; forrt, sistergett a szenvedély; a szociá-lis átformálódás kívánsága süvített végig az országon s ki tudja, hogy oldódtak volna meg nagy kérdéseink, ha ki nem tör a magyarságra kényszerített szabadságharc... Kos-suth mellé mindig akkor állott oda a márciusi ifjúság, amikor a végve-szedelem kísértett... Petőfi nemzedéke volt az első a honvédzászlók alatt s az értelmi-ségi ifjúság vonult az élen a harcterekre, kiomló vérrel pecsételni meg éretlennek minősített szent hitét. Kilencvenöt év távlatából lobogó, hívő magyar szemek halhatatlan tüze parázslik fe-lénk. Tanuljuk meg örök fényükből, — a tiszta látást!...

A tiszta látásra

és a magyarságot környező világ erőinek értel-mes megítélésére talán sohasem volt még olyan égető szükségünk, mint ennek a második világ-háborúnak történelmi forgatagában. Életvédő feladatunk az események fő irányvonalainak fel-ismerése s a lelki küzdőképesség felfokozása, a reánk leselkedő legnagyobb veszede-lem ellen! Az utolsó évszázadban, 1849 óta, immár harmadszor került szembe a magyarság a keleti szláv nagyhatalommal az élet és halál fegyveres mesgyéin s a nagy Wesselényi komor jóslatait megdöbbentően iga-zolták az idők. A moszkvai államforma válto-zása csak megnövelte a veszedelmet s hiába vitatkoznak magyar írók, bölcselők és politiku-sok száz más létkérdés fenyegető felbukkaná-sáról és az ellenük való védekezésről, amíg Szov-jetoroszország katonai és forradalmi őrületét, foglalási szándékát és bolsevizáló törekvéseit, az európai öntudatos közakarat meg nem fékezi! Olyan határtalanul mohó Moszkva urainak világ-birodalmi étvágya, hogy céljaikat még átmeneti-leg sem tudják leplezni: — szövetségeseik előtt sem. Az elmúlott héten fellobbant lengyel-szovjet viszály rikítóan megvilágította a valóságos helyzetet. A Londonban székelő emig-rációs lengyel kormányt „imperializmus-sal" vádolta meg a hivatalos szovjet hirügynök-ség azért, mert Sikorszki az angol ígéretek alapján, Lengyelország régi határairól beszélt. A moszkvai Tass iroda szerint, ennek a háború-nak az a legnagyobb tanulsága, hogy „a szláv testvérnépek megértik egymást és közös fronton óhajtanak har-colni..." Ezért nincs joga Lengyelországnak régi területéhez, ezért kerül a szerb kommu-nista bandák harca a hivatalos szovjet hadijelen-tésekbe és így egyesül a zsidó-bolsevista-pán-szláv forradalmiság közös frontba, Európa sza-bad népei ellen! Anglia a danzigi korridor miatt háborút üzent Németországnak s most Anglia szövetségese nyiltan bejelenti igényét Len-gyelország földjére... Az angolok a szúnyog helyett a tevét nyelik le s még mosolyogni is kell hozzá. Kegyetlen a történelem tanítása, de érteni kell belőle, minekünk elsősorban a testvértelen magyarság sorsának és jövendőjének védel-mére...

A Népszava

ütődött haraggal nekiesett a Magyar Futár-nak s kacskaringós vezércikket kanyarított ellenünk. Mi lehet az oka az ádáz marxista rohamozásnak?... Megsér-tettük valahol a munkásérdekeket? Védelmére keltünk a nagytőkének? Lassítani akartuk a szo-ciálpolitikai haladást? Ellenségei voltunk a mun-káslakások építésének? Sokalltuk a bért, vagy keveseltük a munkaidőt? Nem szolgáltuk a kis-emberek jobb megélhetésének ügyét? Elárultuk a magyar dolgozókat, hogy a hatalmas vállal-kozók és pénzcsoportok kegyét keressük? A po-litikai és gazdasági reakció híveinek kedvez-tünk?... Nem! Ilyet még a Népszava sem állít-hat. Dehát akkor miért láthat mibennünk ellen-séget egy állítólagos, — munkáslap? Ez a nagy és az igazi kérdés, amely még a szociál-demokrácia programmjában hívő, tisztességes magyar munkást is érdekelheti. A válasz csak megundoríthatja a valóban magyar dolgozót: a Népszava ugyanis azért támad és gyűlölködik, mert megbélyegeztük a zsidótör-vény méltatlan haszonélvezőit s azt írtuk, hogy sokan vannak, akik a zsidótör-vények következtében a magyar élet napos oldalára kerültek, életkörülményeiket bámu-latraméltó módon megjavították, álláshoz, ka-lácskeresethez, sőt vagyonhoz jutottak, de ma már szorgalmasan tolják a zsidók szekerét. Azt írtuk, hogy ezeknek a kiváltságos embereknek az lett volna a feladatuk, hogy felkarolják a dolgozó magyar rétegeket, mert mi nem elzsidósodott kereszténységet akarunk látni a zsidók mellett, hanem „új magyar világot, a munka, a bér, a fizetés, a gyár, a műhely, az üzlet, az iroda s a szorgalom és az ember meg-becsülésének frontján..." Ezt a hitet és gondolatot támadja a Népszava! Hát dolgozó munkásemberek a stróhmannok? Bányászt, vasmunkást, asztalost, kőművest, me-hanikust hívtak meg aladároknak a zsidó vál-lalatokba? És a Népszava kötelessége ve-lünk szemben az erkölcstelen gazdasági ügyle-teket megvédeni? A Népszava, — miként a multban olyan sokszor, — most is a zsidó érdekeket védi, de őszinte faji állásfoglalását, ma már a magyar munkások is észreveszik. Az érte-lem legyőzi lassan a zsidó ügyeske-dést!...

A MAGYAR FUTÁR
AZ UJ VILÁGÉRT KÜZD!

MEGALAKULT AZ UJ FINN KORMÁNY

MINISZTERELNÖK:
a konzervatív Linkomies professzor, aki nemrégen látogatta meg hazánkat

HADÜGYMINISZTER:
a pártonkívüli Walden altábornagy

KÜLÜGYMINISZTER:
a pártonkívüli dr. Ramsay

A LEGFIATALABB LOVAGKERESZTES NÉMET KATONA EGY BERLINI KIÁLLÍTÁSON
Büttner Rudolf (baloldalt) páncélvadász szakaszvezető, 23 szovjet harckocsi szétlövéséért kapta meg a lovagkeresztet...

Világ

BERLIN ANGOL BOMBÁZÁSÁNAK
hatását szemléli meg Göbbels birodalmi miniszter. Lakóházakat, templomokat és iskolákat támadott meg az angol légihaderő a katonai célpontok helyett, de a német repülők megtorló támadása sokkal nagyobb károkat okozott London területén...

ROOSEVELT ELNÖK A FEHÉRHÁZBA KÍSÉRI VENDÉGÉT, CSANG-KAI-SEK KÍNAI MARSALL FELESÉGÉT,
aki a kínai hadsereg számára nagyobb támogatást kért Washingtonban

NEJIKO SUWA
a legszebb japán hegedűművésznő, Stradivarius-hegedűt kapott ajándékba Göbbels minisztertől a sok jótékonycélú koncertért, amelyeken a német sebesült katonákat szórakoztatta. Középen Oshima berlini japán nagykövet áll

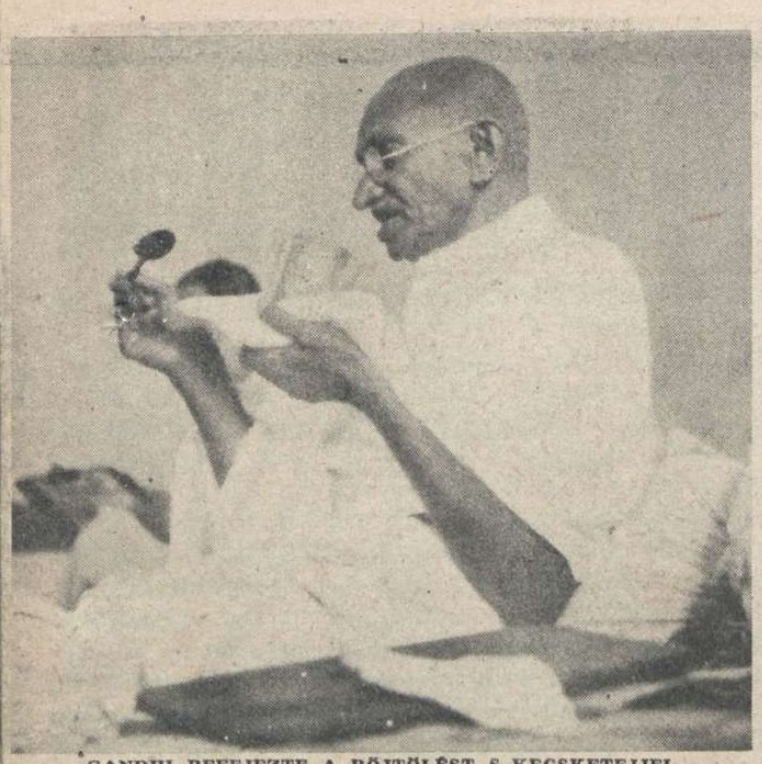

GANDHI BEFEJEZTE A BÖJTÖLÉST S KECSKETEJJEL TAPLÁLKOZIK . . .
Legyöngült szervezete miatt, állapota még mindig életveszélyes, de az angolok már bejelentették fogságának megszigorítását . . .

XII. PIUS PÁPA
a vatikáni Akadémia ülésén

ujság

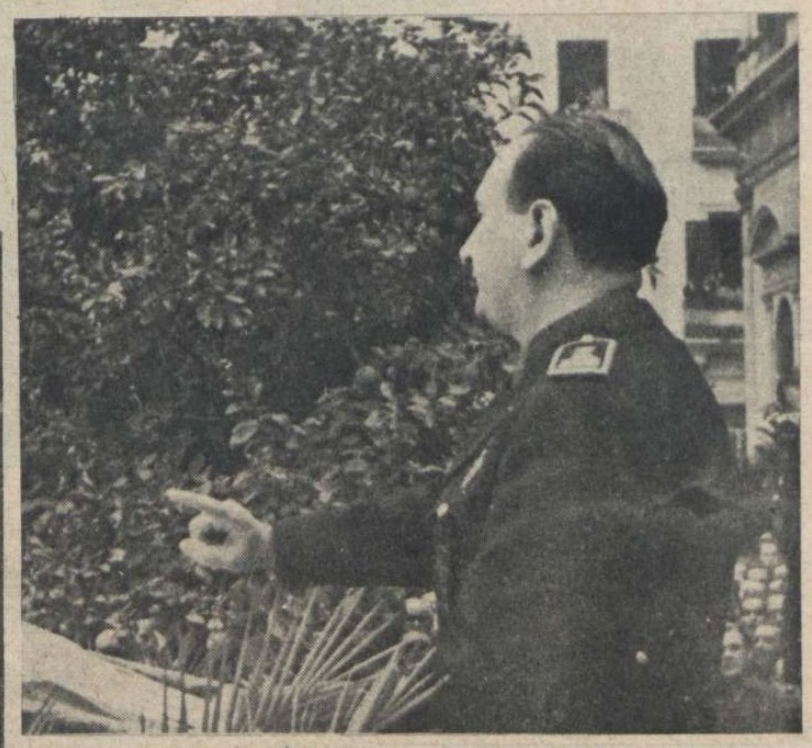

ANTIBOLSEVISTA TÜNTETÉS SPANYOLORSZÁGBAN
←

↑ A Sevillában összegyűlt óriás tömeg előtt Arrese miniszter beszélt a bolsevizmus világveszedelméről

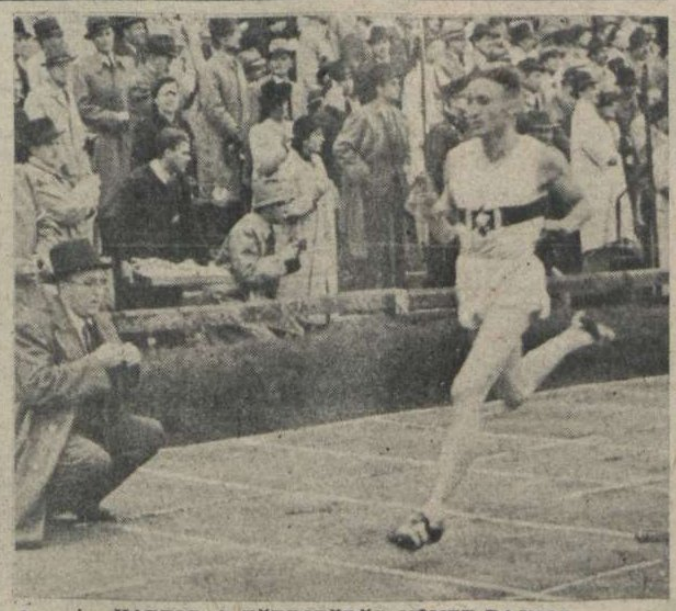

↑ HARBIG A TÖBBSZÖRÖS NÉMET BAJNOK ÉS VILÁGREKORDER
a keleti harctéren megsebesült. Egy gránátszilánk érte a felső bal combját. A kiváló atlétát jelenleg kórházban ápolják és remélhető, hogy hamarosan felgyógyul

←
HERTA FEILER
német filmszínésznő a magánéletben. A kutya is szép . . .

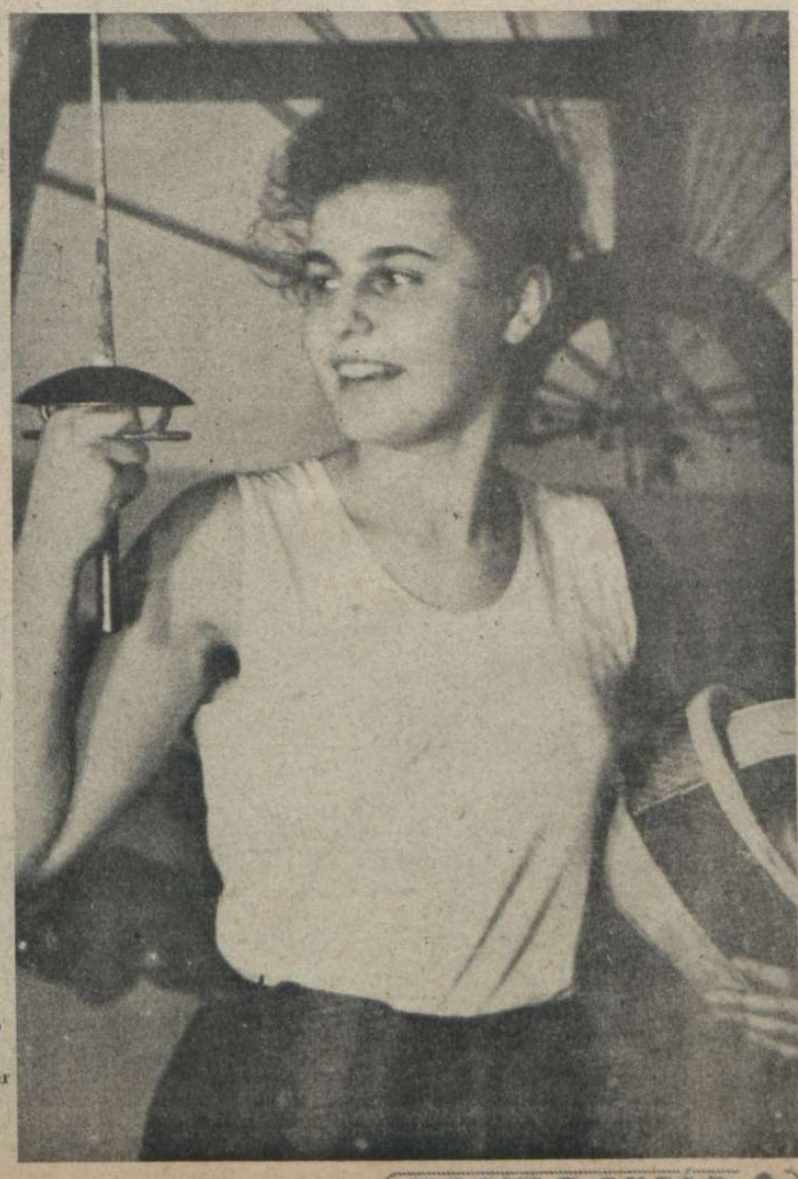

GYÖZTES TÖRVÍVÖNŐ,
a híres olasz Comini mester legtehetségesebb tanítványa
→

A RÓMAI NAGY

Ribbentrop birodalmi külügyminiszter négynapos római látogatása, az elmúlott hét legnagyobb világpolitikai eseménye volt. Ribbentrop, a német birodalom vezérének személyes üzenetét adta át Mussolininek s a tengelyhatalmak képviselői a beható tanácskozások során, az összes európai és háborús kérdéseket behatóan megvizsgálták. A megbeszélések az élénk szivélyesség légkörében folytak le annak a barátságnak a szellemében, amely a Ducet és a Führert egymáshoz fűzi és ez ahhoz a tökéletes nézetazonossághoz vezetett, amely mindig is fennállt a két ország között és garanciája a sikernek abban a közös harcban, amelyet **a két ország Japánnal és szövetségeseivel tökéletes szolidaritásban vív.** Miután ismét kifejezésre juttatták a két országnak azt az elhatározását, hogy **a háborút minden szükséges energiával egészen az ellenséges erők elpusztításáig és annak a halálos veszélynek a kiküszöböléséig folytatják, amely Európa bolsevizálására ismét megjelent a szárazföld keleti határain,** a Duce és Ribbentrop miniszter ismét kifejezésre juttatták Olaszországnak és Németországnak azt a szilárd akaratát, hogy a **végső győzelem kivívása után új rendet teremtenek Európában, amely biztosítja minden európai népnek biztos létét az igazság és az együttműködés légkörében, mentesen minden plutokrata, zsidó befolyástól és bátorítva és elősegítve e népeket tevékenységük kifejlesztésében, kölcsönös érdekeik megőrzése mellett az európai nagy tér biztos határai között.**

AZ OLASZ KIRÁLY
kihallgatáson fogadta Ribbentrop birodalmi külügyminisztert és hosszas és szívélyes megbeszélést folytatott vele

A BARÁTI TALÁLKOZÁS PILLANATA
A Duce szívélyesen üdvözli Ribbentrop német külügyminisztert, aki átadja az olasz nép vezérének Hitler személyi üzenetét
(A Magyar Futár rádióképe)

UMBERTO OLASZ TRÓNÖRÖKÖSNEK
Ribbentrop átnyujtotta a német Sas-rend arany nagykeresztjét

TANÁCSKOZÁS

↑ **RIBBENTROP MEGÉRKEZÉSE RÓMÁBA**
Az előtérben Ribbentrop, Bastianini, Mackensen, a római német nagykövet és Alfieri, a berlini olasz nagykövet
(A Magyar Futár rádióképe)

BASTIANINI, ⟶
az új olasz külügyi államtitkár négy óra hosszat tárgyalt Ribbentroppal

MUSSOLINI
az olasz nép hajlíthatatlan akaratát fejezte ki a római tárgyalásokon, harcolni a végső győzelemig!

MACKENSEN,
Németország római nagykövete

AMBROSIO TÁBORNOK,
az olasz nagyvezérkar főnöke, a katonai megbeszélések vezetője, a római tárgyalásokon

← **ALFIERI,**
Olaszország berlini nagykövete a római tárgyalásokon

⟶ **A RÓMAI TÁRGYALÁSOKRÓL**
Ribbentrop Ambrosio tábornokkal az olasz nagyvezérkar főnökével beszélget
(A Magyar Futár rádióképe)

ELŐRE BOSZNIA HEGYEI KÖZÖTT

Első képsorozat a kommunista bandák leveréséről.

A szovjet a hadijelentéseibe beiktatta a balkáni kommunista bandák tevékenységének híreit is és ez a nyílt kiállás egyszerre lerántotta a leplet a nagy bolsevista összeesküvésről, amely világhatalmi tébolyában már az Adriai-tenger partvidékére vágyakozik... A moszkvai rádió nyíltan szidja a londoni szerb kormányt, árulónak nevezi a felkelő **Mihajlovicsot** s szövetségeseivel szemben **Titu** kommunista bandáit támogatja. **A horvátországi és szerbiai partizánok idegen nagyhatalmi érdekek szolgálatában ölnek és rabolnak s a tengelyhatalmak a horvát hadsereg csapataival együtt, az európai rend és béke megvédésére kezdték meg a nagy tisztogatási akciót Horvátország északnyugati részeiben és a boszniai hegyek nehéz terepén.** A német-olasz-horvát katonai alakulatok legutóbbi harcaiban a kommunista felkelők **5000 halottat, sebesültet és jelentékeny mennyiségű hadianyagot vesztettek.** A lendületes előretörésben a tengelycsapatok elfoglalták **Bihács** és **Szlunj** városát, átlépték az **Una** folyót s **Nyugatbosznia** és **Likakrbava** megye határát. **Glamocs** helység elfoglalásával megszakadt az összeköttetés a boszniai és a dalmáciai kommunista bandák között s felmorzsolásuk a közeljövő kérdése. **A partizánok helyzete napról-napra súlyosabb lesz s a tengelyhatalmak hadereje gondoskodik arról, hogy Európát a Balkán felől lappangó tüzek se fenyegethessék...**

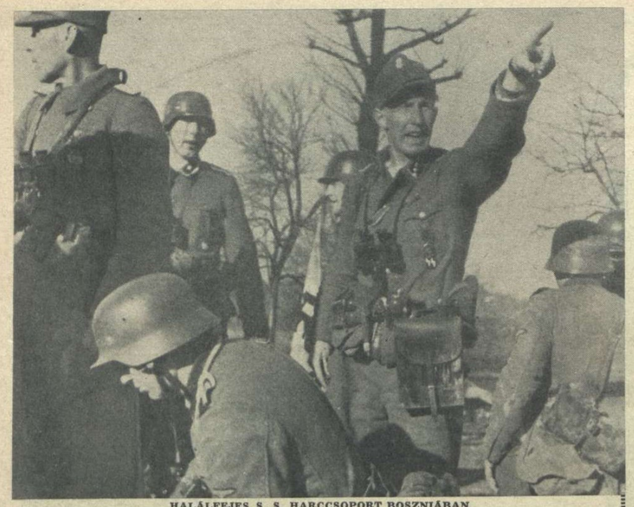

HALÁLFEJES S. S. HARCCSOPORT BOSZNIÁBAN
A szerb kommunisták állásait már felfedezték a hegyoldalban

A SZIKLÁS HEGYEK KÖZÖTT NEHÉZ FELADAT A TEREP MEGTISZTÍTÁSA
Búvóhelyek, barlangok, erdők mélyéről tüzelnek a szétszórt kommunista bandák

KÉSZENLÉTBEN
A KÉZITUSÁRA

MINDIG
MAGASABBRA
szerb kommunisták
a hegytetőre húzódnak
fel a tervszerű ke-
mény nyomás alól, de
sorsukat ott sem ke-
rülik el

A BOSZNIAI VÖLGYEKBEN MELEGEN SÜT A TAVASZI NAP, DE A HEGYEKET HÓ BORÍTJA
Az előnyomuló gránátosok nehány óra alatt végigélik az összes évszakokat...

EGY KOMMUNISTA ELLENÁLLÁSI FÉSZEK MEGTÖRÉSE
1000 MÉTERES MAGASSÁGBAN

A VÁRAKOZÁS
FESZÜLT PERCEI...
A havas erdőt erős kommunista csapat tartja megszállva, de állásaikat már bekerítették minden oldalról. A megadott jelre kezdődik a roham

VÁRATLAN MEGÜTKÖZÉS
A NYILT TEREPEN

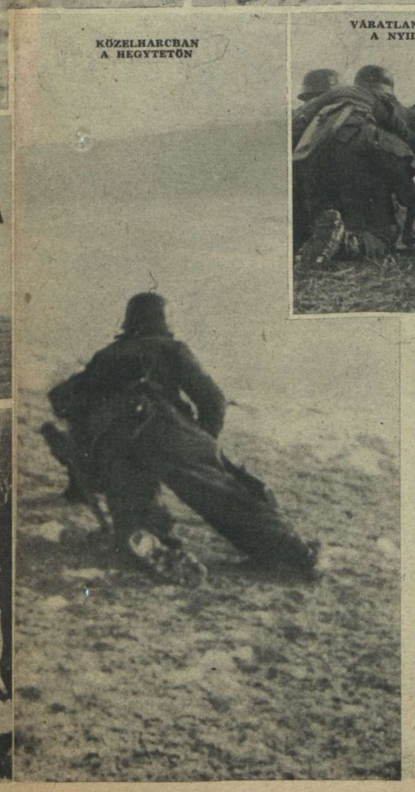

KÖZELHARCBAN
A HEGYTETŐN

↑ AZ ÉLCSAPAT FELVESZI
A KÜZDELMET A SZERB
KOMMUNISTÁKKAL
s a gránátvető tüzet ont
állásaikra

← HAJNALI KÖD BORÍTJA
A BOSZNIAI VÖLGYET
A KÉT HEGYVONULAT
KÖZÖTT
Minden hangra, mozdulatra figyelnek a katonák. Amikor szétfoszlik a szürke fátyol, a békésnek látszó tájon csatazaj dübörög végig...

A PARTIZÁNOKTÓL
MEGTISZTÍTOTT
BOSZNIAI FALU
LAKOSSÁGA
készségesen segít felfedezni a kommunisták rejtekhelyeit

BOSZNIA LAKOSSÁGA BÉKÉT, NYUGALMAT, BIZTONSÁGOT ÉS SZABAD MUNKALEHETŐSÉGET VÁR
Embertelenül sokat szenvedtek a kommunista hordáktól s megváltásuk lenne a gyilkos bolsevista kísérletezések végleges leverése

ZSIDÓ GHETTÓ

a 120.000 datolyapálma oázisában, a tuniszi határ közelében. A zsinagóga falai körül idegen nép él, amely sohasem olvadhat be az őslakosságba, pedig a külsőségekben iparkodik hozzásimulni környezetéhez . . .

A fezes zsidó mint

Képsorozatunk a tuniszi határ közelében készült, a „120.000 datolyapálma-oázis" zsidónegyedében s az elszánt tudósító a következőket jegyezte fel egyedülálló képsorozatához: „A sivatagi ghettó meglátogatása életem legfeketébb napja volt. Az arab törzsfőnök, akinek vendége voltam, szívesen megengedte a ghettó fényképezését, de a helyszínen elfogott a borzalom. A szenny pokla volt ez a hely, évezredes vakság, fanatikus elkülönödés, titokzatos törvények és szokások pokla, amely azonban undorító szélsőségeiben is csalhatatlanul emlékeztetett Keletgalicia, Lengyelország, London és New York ghettóinak jellegzetességeire és émelyítő szagaira. Magával hordozza a zsidó ezt a környezetet, s a különböző országok csak enyhítik, vagy meghangsúlyozzák fővonásait. Amikor a fényképezés után kitántorogtam a ghettóból, az áldott napfényen cigarettázó arabs törzsfőnök mosolyogva csak ennyit mondott: „Remélem, most már megérti, hogy miért nem kísértem be a ghettóba!..." Megértettem . . . S az embertelen élményért csak az vigasztal, hogy képeim a faji titkok mélységeibe világítanak . . .

. . . Tyúkok, kutyák, macskák futkároznak a lábosok között, a padló földnek látszik a sokéves szeméttől s az emberi igények visszataszító hiányát nem az elaljasító nagy szegénység okozza!

PRÉDÁRA LES A FEZES ZSIDÓ . . .

Venni akar és eladni az arabok között, mert termelni nem tud. Tiltja a természete . . .

IGY KÉSZÜL AZ EBÉD

a sivatagi ghettóban. A fényképész majdnem elájult a borzalmas környezetben . . .

is olyan, a fezteler...

A GHETTÓ ÜZLETI NEGYEDE

Förtelmes szag árad ki a lakásokból, ragad minden a szennytől s csak a tűző nap forró sugarai pusztítják a járványok csíráit. Pedig aránylag jómódú a sivatagi zsidóság...

VÍZHORDÓ ZSIDÓ A SIVATAGBAN

Az álcázása tökéletes, de minden arab szempillantásra megismeri, s a faji különbség mindkét oldalon merev és örökös marad...

A GHETTÓ ÁLDOZATAI

Világtalan zsidók, akik az elképzelhetetlenül szennyes és piszkos ghettó-környezetben elterjedt szembetegségtől megvakultak...

EBÉD A ZSIDÓ LAKÁSBAN...

Minden emberi képzeletet felülmúl az elhanyagoltság és a legelemibb egészségügyi kultúra hiánya!

CSAKÚGY RÉZSÚT

folyik az üzleti tárgyalás a datolyafák tulajdonosával... 40—50 évvel ezelőtt ezen a vidéken még az ősi szokás szerint letérdelt a zsidó, ha arabhoz beszélt s ma sem fordul az őslakó szembe a zsidóval, miközben megköti vele az üzletet...

BOLDOGAN SZÁMOLJA

össze a fezes zsidó a napi hasznot. A büszke arab ráfizetett az üzletre...

AZ ANGOL PARTVIDÉK RÉME: A NÉMET NEHÉZ VASÚTÁGYÚ

FUTÓLÉPÉSBEN SZÁLLÍTJÁK
a tüzérek a lőszert az ágyúhoz

A hét hadijelentései beszámoltak arról, hogy egy német gyorsnaszád-kötelék az angol part közvetlen közelében megtámadott egy angol hajókaravánt, több hajót elsüllyesztett s veszteség nélkül visszaverte az angol gyorsnaszádok ellentámadását a holland partok közelében. Megelevenedett a tűzérségi párbaj is a hét folyamán a La Manche-csatorna partvidékén s a német nehéz ágyúk hosszasan és eredményesen lőtték Dover partvidékét. **A keskeny csatorna az angol szigetek és az európai szárazföld között kifejlődő harcok színhelye, repülőgépek, hajók és ágyúk heves küzdelmében...**

VIHAROS A

ÁGYÚK PÁRBAJA

LÖVEGET 14 FÖKRA BALRA!
A hatalmas ágyúcső fenyegetve fordul Anglia felé

←
NÉMET TÁVOLHORDÓ ÁGYÚ
lövi a doveri angol partokat

EGYMÁSUTÁN SÜVÍTENEK ÁT A CSATORNÁN
a hatalmas gránátok s szétrombolják az angol parti berendezéseket

TORPEDÓNASZÁD AZ ANGOL PARTOK KÖZELÉBEN
Ezek a kiváló könnyű egységek vakmerően megtámadják az angolszász karavánokat

A FRANCIA ÉS A NORVÉG PARTOK TENGERI ELŐTERÉNEK VÉDELMEZŐI
Cirkálók és rombolók vigyáznak az angol flotta minden mozdulatára

LA MANCHE CSATORNA

HAJÓK KÜZDELME...

NÉMET KÖNNYŰ CIRKÁLÓ A CSATORNA VÍZÉN

A NÉMET HADITENGERÉSZET GYORSMOZGÁSÚ KIS EGYSÉGEINEK ŐRJÁRATA

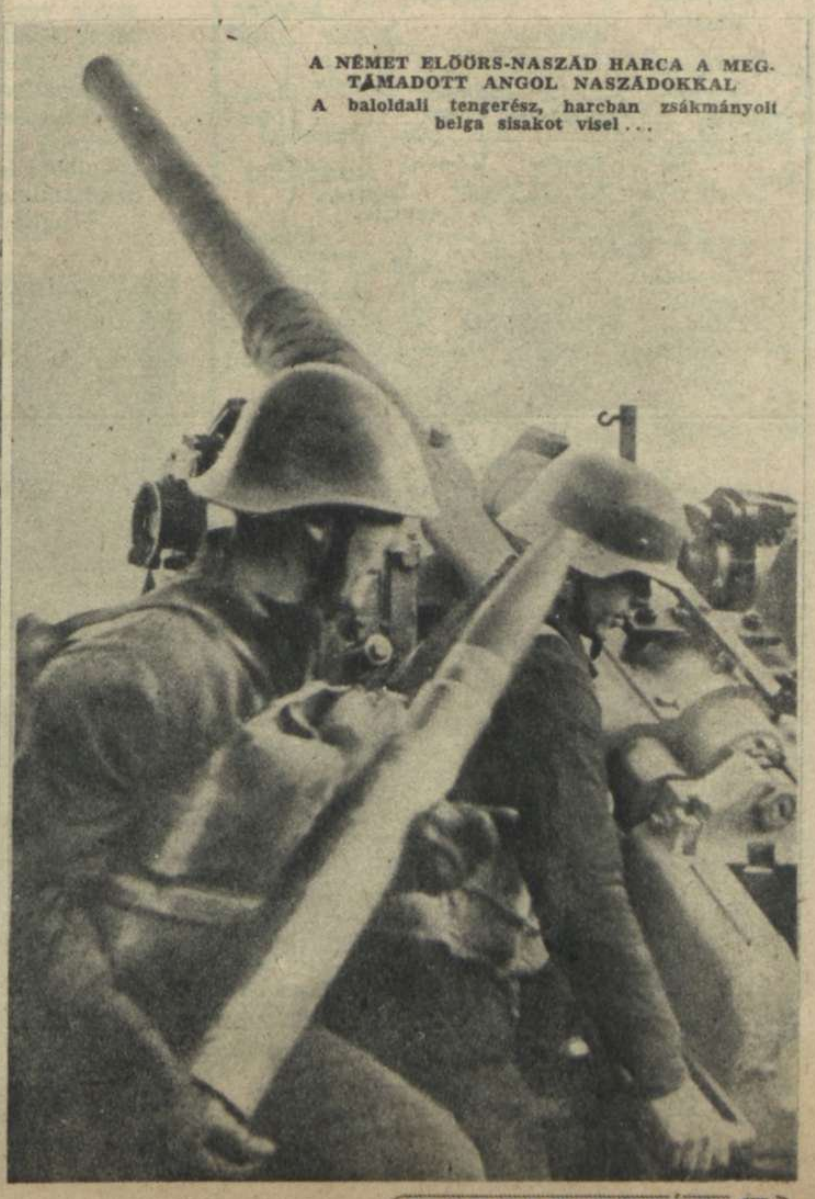

A NÉMET ELŐŐRS-NASZÁD HARCA A MEGTÁMADOTT ANGOL NASZÁDOKKAL
A baloldali tengerész, harcban zsákmányolt belga sisakot visel...

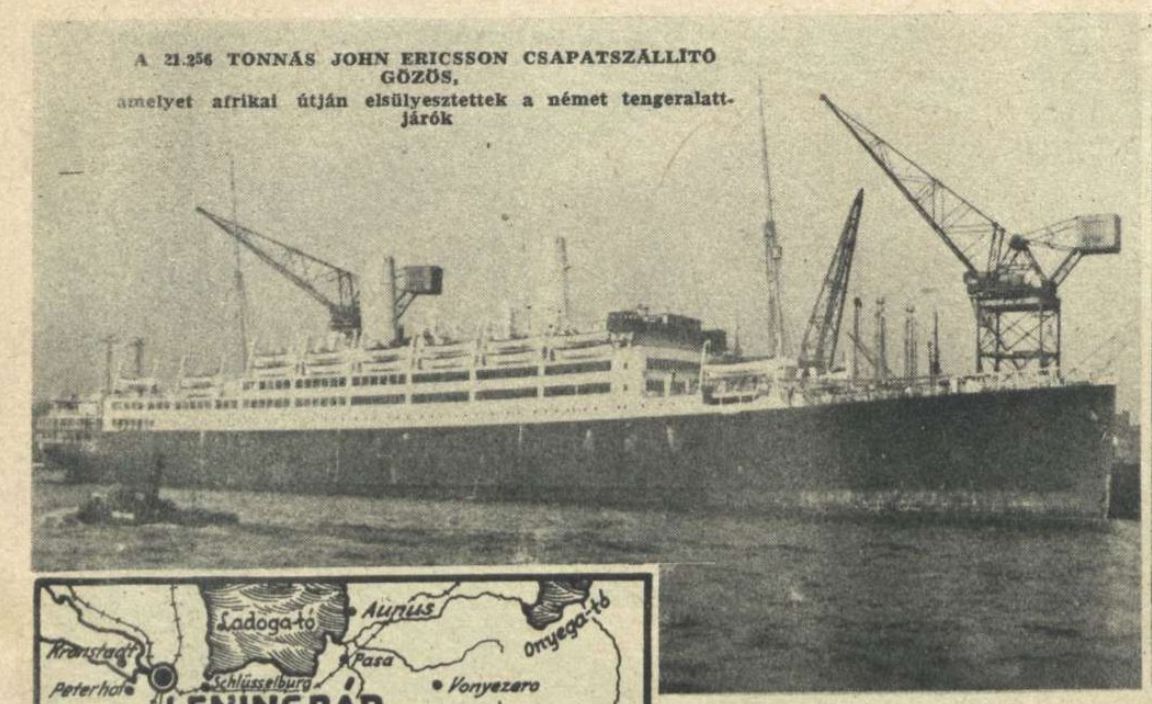

A 21.256 TONNÁS JOHN ERICSSON CSAPATSZÁLLÍTÓ GŐZÖS,
amelyet afrikai útján elsüllyesztettek a német tengeralattjárók

ANGOL WELLINGTON-BOMBÁZÓ,
utolsó németországi útja végén...

HADIJELENTÉSEK,

Az ellenség katonai szakírói közül is sokan állítják, hogy a most következő nehány hét talán a legfontosabb időszaka lesz az európai és az afrikai háborúnak...

Az idegek várakozó feszültségét mindenki érzi, a sejtések és a jóslások tavaszi bőségben burjánoznak, a híreket fokozódó érdeklődéssel várják az emberek s nagy izgalmak hullámai remegnek át a nemzetközi politika fojtott levegőjén. *A rémhírek piaci értéke erősen csökkent, mert a meglódult események óvatosságra intik a merész hazudozókat.* Mire az ügynökök elmondják a legfrissebb értesüléseket, a londoni zsidó már mást jelent... Még a moszkvai rádió is meggondoltságra inti híveit, s hangoztatja, hogy a német hadsereget egyelőre nem verték meg, de ezzel szemben áll *Sztalin* tábornagyi kinevezése, mint a végső győzelem záloga...

Az angolszászok és Szovjetoroszország természetellenes szövetségéből meglepően kiütközik a letagadhatatlan ellentétek sokasága. A londoni sajtó kiadósan szellőzteti a botrányokat, hol a szovjet, hol az angol birodalmi érdekek szolgálatában, de mindenképpen csak elmélyíti a válságot, a katonai együttműködés lehetőségeinek rovására. A szovjetsajtó megvetően s félvállról ír a demokráciák *atlanti egyezményéről,* amelynek érvényességét fegyvertársi buzgalomal tagadja, s bejelenti leplezetlenül a vörös igényt a Balti államok, Lengyelország és általában a szláv „testvérnépek" ügyeinek kezelésére. Az angol kormány viszont az összes emigráns kormányokat védőszárnyai alá vette és baráti segítségéről biztosította. Az ígéretek és kívánságok veszedelmesen keresztezik egymást, a zűrzavar tökéletes, de egyik oldal sem vonhatja le a végső következményeket leplezetlen szándékaiból. Meglepetéseket tartogatnak egymásnak a derék szövetségesek a véres futam végére, amikor majd elérkezik a nagy elszámolás órája. Ez a számítás is egyoldalú természetesen, mert a végkifejlésbe *a tengelyhatalmak is beleszólnak...*

Anglia újabb hosszú hónapok óta nem tud felmutatni komoly fegyvertényt, s így érthető, hogy Moszkva ridegen követeli a második front felállítását. *A hiányzó nagyszabású harcicselekményeket, az angol és amerikai bombázók európai városok, lakónegyedek, templomok, kórházak és iskolák bombázásával pótolják.* Olaszországban a templomból távozó férfiakra, asszonyokra és gyermekekre zúdítottak megfontoltan géppuskatüzet s Berlin bombázásánál 486 civil személyt megöltek és 367 embert súlyosan megsebesítettek az angol repülők. Nehéz volna megmondani, hogy hová vezet a jövőben az angol parlamentben szükségesnek hangoztatott *„légi terror"* barbár módszereinek alkalmazása, de a London ellen inlított rendkívül heves német légitámadás már kóstolót adott az angoloknak a megtorlás veszedelmeiből. *Az angol bombázók légitevékenysége sajátságos formája a pótháborúnak, de sohasem biztosíthat komoly katonai eredményeket.*

A szovjetfronton

erőteljes lendülettel tovább folyik az utolsó három hét alatt elért hadműveleti eredmények kiaknázása és a vörös hadsereg terveinek megsemmisítése. *Az elmúlott három hónapban a szovjet 7657 páncélost vesztett el s csak február 21 és 28 között a német hadsereg kötelékei 1060 vörös harckocsit zsákmányoltak és tettek harcképtelenné. A szovjetcsapatok februárban 886 repülőgépet vesztettek, s a vöröshadsereg nagymennyiségben megsemmisített hadianyaga több fontos pontján az arcvonalnak helyi jellegű kis vállalkozásokba fullasztotta a megindított támadásokat.* A *Ladogától* délre a német csapatok megjavitották a hét folyamán állásaikat s nagyob zsákmányt ejtettek. *Az Ilmen-tó* körül tovább tartottak a súlyos harcok s a szovjet rendkívül véres veszteségei után, heves tüzérségi tűzzel s a páncélosok és a csatagépek sokaságával támad, aránylag keskeny szakaszon. *Jellemző, hogy a bolsevistáknak az Ilmen-tótól délre 14 hónap alatt 76,000 halottjuk volt, de az áttörést mégsem tudták*

AMERIKAI HADIFOGLYOK ÖSSZEGYŰJTÉSE A TUNISZI ARCVONAL MÖGÖTT
(A Magyar Futár rádióképe)

Nr. 7 Berlin A.A. 4 202 180 4/3 2007
Magyar Futar Budapest Kobelberg 7.9

← **THEODOR EICKE TÁBORNOK,** az SS-halálfejes kötelékek parancsnoka, aki 1942 tavaszán az Ilmen-tótól délre súlyosan megsebesült s felgyógyulása után újra frontszolgálatra jelentkezett, hősi halált halt csapatai élén a keleti fronton

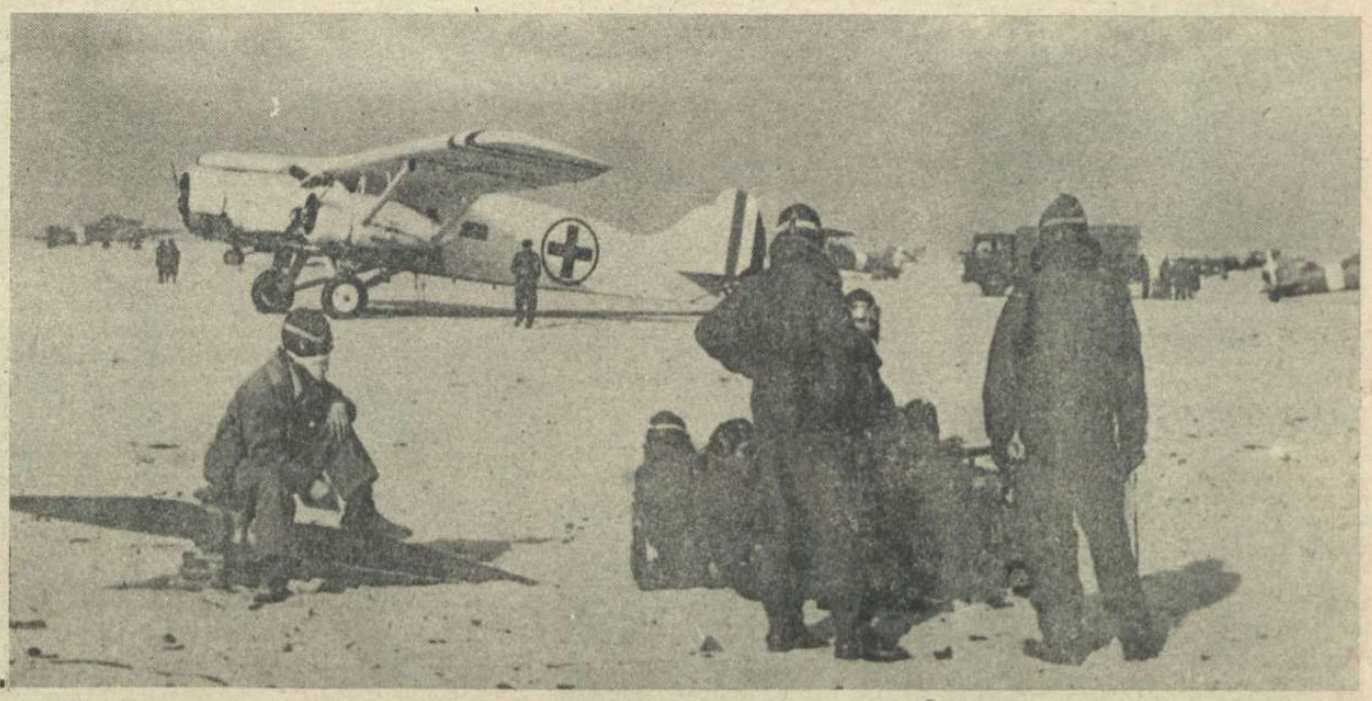

→ **OLASZ LÉGI TÁMASZPONT TUNÉZIÁBAN**

A tebourbai harcokban megsebesült katonákat a vöröskeresztes repülőgépek azonnal Olaszországba szállítják... Az angolok két ilyen feltűnően jelzett gépet lelőttek a tenger fölött és saját sebesültjeiket is elpusztították...

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

kierőszakolni. A nehéz harciterepen beállott az olvadás, de sokszor hóvihar dühöng. Az időjárás szeszélyessége megnehezíti a harcitevékenységet.

Az Ilmen-tó alatt *Sztaraja Russza* körül a legelkeseredettebb a szovjettámadás, de a rohamozó csapatok minden kisérletezése véres kudarcba fulladt. *Orel és Kurszk* harcivonalán is tovább tart az ellenség erős nyomása a német arcvonalra. Oreltől északnyugatra a német csapatok megállítottak egy nagy ellenséges támadást, szétverték a főharcivonalba benyomuló ellenséges erőket, megsemmisítettek 16 nehéz páncélost és a bolsevistákat visszavetették kiindulási pontjaikra. *Rzsev* városának tervszerű kiürítése után az északi arcvonal lényegesen megrövidült s az új vonalak rugalmas erején megtörik minden ellenséges kisérlet. *Szuchinicsi* térségéből már csak kisebb erőkkel támadtak a bolsevisták, de ezernél több halottat hagytak a csatatéren.

Harkovtól délre, a szűk helyre összeszorított 3-ik szovjet páncélos hadsereg bekerített egységei teljesen megsemmisültek. Két páncélos hadtest, 1 lovashadtest és 3 lövészhadosztály pusztult el, s a nagy siker eredménye kisugárzik az egész déli frontszakaszra. A doneci térségben Kramatovszk, Lozsovszkája, Lizicsanszk városok és igen sok helység elfoglalásával, a támadó német hadosztályok 250 kilométeres arcvonalszélességben foglalták el a Donec középső és felső folyásának harctereit, s felszabadították az erős nyomás alól a legfontosabb közlekedési vonalakat.

A kubáni hídfő északi arcvonalán lezárultak a harcok az 58-ik szovjethadsereg átkarolásra harcbadobott kötelékei ellen. Két szovjethadosztály teljesen megsemmisült s több erős szovjet köteléknek csak kis részei menekültek el a holttestekkel borított csatatérről. A német légihaderő tovább üldözi a vörösöket a lagunák közé. *Novorosszijszk előtt a hadsereg tüzérsége felgyujtott egy páncélosokkal megrakott hajót s a német tengeri haderők elpusztítottak egy torpedónaszádot, 6 kereskedelmi hajót és 2 parti hajót.*

A doneci arcvonalszakaszon igen sok helyen folyamatban van a bekerített szovjeterők felmorzsolása. A hadműveleti terület eliszaposodása tovább tart s valószínű, hogy a harcitevékenység rövid idő multán csak a legszükségesebb tevékenységekre korlátozódik. Az ellenség erős kisérleteket tesz az elvesztett kezdeményezés visszaszerzésére, de az arcvonal nyilvánvalóan megállapodik s a mozgó háborúra már csak akkor kerül sor, amikor a tengelyhatalmak friss hadosztályait a tavaszvégi előnyomulásra bevetik...

A honvédvezérkar főnökének 46-ik számú hadijelentése szerint *egyes magyar seregtestek a bolsevisták elleni elhárítóharcokban vettek részt, s kemény küzdelmekben feltartóztatták és késleltették az ellenség előnyomulását. E harcok folyamán csapataink 7 harckocsit kilőttek.*

A nagy téli csata eddigi eseményeinek különböző mozzanatairól egyre több részlet válik ismeretessé. A jelentésekből kitűnik, hogy *a honvédkötelékek a legtöbb helyen kiválóan megállották helyüket és önfeláldozóan küzdöttek.* A jelentések különösen kiemelik *Vargyassi* és *vitéz Horváth* vezérőrnagyok *és hadcsoportparancsnokaik, vitéz Losskay, vitéz Szügyi* és *Muzsai* ezredesek, továbbá *Keserü* alezredes alatt harcoló csapatainkat. A megemlített parancsnokok és vezérkari főnökeik, *Kásás* és *Chemez* vezérkari őrnagyok nemcsak kiváló vezetésükkel, hanem személyes bátorságukkal is kitüntek. Számtalan esetben szerveztek új és új küzdőcsoportokat, *s mindig a legveszedelmesebb helyeken adtak személyes példát is alárendeltjeiknek.*

A tengereken

és Afrikában erőteljes a küzdelem az angolszászok hadereje ellen. *A német tengeralattjárók már március első napjaiban is nagy sikereket értek el, s nehéz harcokban 97.100 tonnatartalmú 13 ellenséges hajtó küldöttek a tenger fenekére s 2 további hajót megtorpédóztak.* Az északi vizeken a német harcirepülők rajtaütöttek egy ellenséges hajókaravánon, egy 6000 tonnás kereskedelmi hajót elsülyesztettek és több más hajót súlyosan megrongáltak. A Földközi tengeren a német harcirepülők egy ellenséges hajókaravánból 3 gőzöst, összesen *26.000 tonnát* sülyesztettek el. *Az északafrikai kikötők* ellen intézett támadások során több angol és amerikai szállítóhajó súlyos torpédótalálat következtében elpusztult.

Az északtuniszi arcvonalon a német-olasz támadó csapatok újabb területeket foglaltak el és sikeres helyi jellegű hadműveletekben több mint 2000 hadifoglyot ejtettek. Nem titok már, hogy az 1. angol hadsereg éppen támadást készített elő *Bizerta és Tunisz ellen,* s nagy anyag- és élelmiszerraktárakat létesített az arcvonal közelében. *A támadó előkészületekbe törtek be meglepetésszerűen a német harccsoportok és éppen úgy tönkresilányították az angol terveket, mint három héttel ezelőtt az északamerikai páncélos hadsereg terveit Déltuniszban.* A zsákmányolt hadianyagok mennyisége az északi frontszakaszon állandóan emelkedik.

A tuniszi déli arcvonalon az angol és amerikai csapatok csak gyenge zavaró és felderítő harcokat vállalnak s igyekeznek elkerülni a megütközést a tengelyhaderők zömével. Tuniszban a kölcsönös légitevékenység rendkívül élénk. Német repülőgépkötelékek zuhanó és mélytámadással jelentős veszteségeket okoznak az ellenségnek.

A Mareth-vonalon a hét végén erőteljesebb csatározások indultak meg, Rommel és Montgomery páncélos és gyalogos csapatai között.

A harcok súlypontja változatlanul a szovjethad-

ROHAMRA!...

30 méterre az ellenségtől, többantott kis árkokban várja a hős csapat a rohamot s a nehéz tűzben felhangzik a vezénylő parancsszó...

ELHÁRÍTÓ HARCBAN A LAPPFÖLDÖN, AZ ÉSZAKI JEGESTENGER KÖZELÉBEN
(A Magyar Futár rádióképe)

NEHÉZ MÁR A TÉLI CSUKLYA
a szovjetfront középső részén is . . .

STUKÁK A SZOVJET HÖMEZÖK FELETT
A zuhanóbombázók és a harci repülők szakadatlan támadásai hiusították meg a vörös hadsereg felvonulási terveit

MEGTÖRT A FOLYÓK JÉGPÁNCÉLJA
s a leleményes katonák hídat építenek a fölösleges szánokból . . .

GYÜLEKEZŐ
az eredményes harc után a Ladoga-tó környékén

AZ ELLENTÁMADÁS UTÁN
A szovjetfoglyok hátraszállítása

AHOL VÉGET ÉRT A HARC . . .

színtér legfontosabb szakaszaira esik, ahol az óriás küzdelem minden új mozzanata biztató s megerősíti Európa népeinek reménységét a döntő győzelemben.

Az általános helyzet, a befutó katonai jelentések és az ellenség bágyadtabb hangú híradásai együttesen azt bizonyítjak, hogy *a szovjetfronton már megtörtént az erőviszonyok lassú, de következetes eltolódása s a hadműveleti kezdeményezés újra szilárdan a németek kezébe került. A vörös hadsereg támadásaiból hiányzik már a nagyvonalú tervszerűség s a döntőjelentőségű áttörés kísérlete helyett, összefüggéstelen részekre bomlik az egyes hadseregek és hadseregcsoportok katonai vállalkozása. Hol itt, hol ott lobban fel az elkeseredett támadás, de már nyilvánvaló, hogy a vörös tábornokok a helytelenül kiszámított legkisebb ellenállás irányába próbálkoznak a rohamokkal s keresgélik, tapogatják a gyöngébbnek vélt frontszakaszokat. Ezekből a széthulló erőfeszítésekből, már nem születhetik győzelem!* Kemény és nehéz harcok következnek s megfeszül minden erő a végső, hatalmas birkózásban, de a bolsevizmus és a világforradalom katonai ereje már nem ingathatja meg az európai frontot. A vad vörös hullámok nekizúdulhatnak a partoknak s megostromolhatják az erődítményeket, *csak éppen a céljukat nem tudják többé megvalósítani. S egy áldott napon az elgyengült hullámok visszahullanak az ázsiai mederbe s szabad, boldog népek ünnepelhetik meg a győzedelmes békét!* . .

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(29.)

MÁSODIK RÉSZ

ELSŐ FEJEZET

— Itt van az igazgató úr?

— Igenis.

— Egyedül?

— Tessék csak bemenni, doktor úr, nincs nála senki.

Az ajtót még be sem tette, már kitört belőle a szó. Nem bánta, ha odakint meghallják, igazán olyan felháborodás töltötte el, hogy reszketett belé minden tagja. Elegáns aktatáskáját a karosszékbe dobta s összecsapta a kezét:

— Hát kellett ez nekünk?

Reményi Hugó gondosan elhelyezte szivarját a hamutartóban s megzavarhatatlan nyugalommal nézett az ügyvéd-sógorra.

— De kérlek, mi történt hát? Úgy rontasz be, mintha égne a ház.

— Ég is!

— No, csak nem? — mosolygott.

— Gyere velem a képviselőházba, már telefonáltam jegyért, a kocsi a kapuban vár.

— Mi van a Házban?

— Tisza beszél a játékbankról.

Reményi Hugó arcán kelletlenség felhője futott át. Hát mégis kiteregetik ezt az ügyet? Az ördög vigye Tisza grófot, ez az ember annyi kellemetlenséget csinált már, igazán megelégelhetné. Egy rideg kálvinista purifikátor, semmi érzéke a liberális élet iránt, s még vannak, akik rajonganak érte. Örüljön, hogy a pártja pénzt kapott annakidején s az előde olyan ügyes volt, hogy a választási pénzeket könnyen megszerezte. Csakugyan feláll és mindent el akar mondani?

— No, látod, hogy ég a ház? Siessünk, mert mindjárt az ülés elején beszél, Szcitovszky Béla interpellálja meg, előre elrendezett dolog.

— Ördög vigye...

— Menjünk.

Csengetett a bundájáért s csak annyit mondott, hogy visszajön, de pár óráig dolga van a városban.

Csúf ügy... Míg a gumikerekű lassú ügetésben gördült velük, mindketten elgondolkozva dőltek hátra az ülésen. Személy szerint nem voltak érdekelve a dologban, csak a pénzük fekszik a Forgalmi Részvénytársaság papírjaiban s ha sikerült volna megcsinálni a margitszigeti játékbankot, az építkezésből kapnak valamit. Ezért is vállaltak érdekeltséget pár százezer koronáig. A cég átvett egy csomó részvényt. Az üzlet már régen a kútba esett s most ráadásul még Tisza feláll, hogy leleplező adatokat mondjon el a legnagyobb nyilvánosság előtt. Tagadhatatlan, voltak kellemetlen momentumok, amelyek majd nem a legelőnyösebb színben tüntetik fel a részvénytársaságot, néhány politikust és a sajtót, hiszen szép pénzt osztogattak el a gondolat népszerűsítésére. Gyönyörű lett volna, — egy fiók Monte Carlo a szigeten — bő nyereséggel, a részvényesek azóta gazdag emberek, s jól járt volna a főváros, meg az ország is. De nincs ezeknek érzékük az igazán nagyszabású üzletek iránt. Erkölcsi aggodalmak... Mboh... Igaza van Andornak, korhadt ez a társadalom és megérett a forradalomra.

— Most jobb lesz? — szólalt meg hirtelen a sógor, mintha folytatná gondolatait.. — A miniszterelnök megingatja a közvélemény hitét a sajtóban s az emberek aztán gyanakszanak, ha olvasnak valamit az ujságjukban, hogy vajjon ki fizetett érte. Panamisták...

Mély megvetéssel mondta ki a szót, s utánanézett, mintha a Kereskedelmi Bank palotája fölött lebegne valahol egy testetlen lény, akit ezzel a névvel kell illetni.

— Panamisták... Keresni akartak, üzleti gondolkodásuk volt! Helyesebbnek látták, ha a szigeten kártyások és rulettjátékosok nyüzsögnek, mint a feketerigók. Mennyivel több hasznot hajtottak volna... No, ne is beszéljünk róla.

Legyintettek keserűen és kiábrándultan.

Az elveszített szép keresetre gondolt ő is. Ügyészi állást igértek neki, ha sikerül, s annyi energiát beleölt, amennyivel nyélbe üthetett volna tíz más kisebb üzletet. A városházán minden alkalommal módját ejtette akkoriban, hogy a montecarloi kaszinó elképzelhetetlen jövedelmeiről beszéljen. Szemtanu volt, hiszen két ízben járt odakünt, hogy tanulmányozza az üzemet, s igazán egy költő ékesszólásával tudta ecsetelni a látottakat.

Az akadémia méltóságos homlokzata előtt kocsik és autók sora fordult be a Lánchíd felől, a parlament előtt pedig, mint valami nagyon előkelő országos vásáron, ahová hintókkal vonul fel a nép, úgy nyüzsögtek a képviselők ekvipázsai és piros, meg kékre festett autói.

A gyalogjárók a fal mellé húzódtak, mert az autókerekek és hintók felverték az olvadó, mocskos hólé pocsolyáit: mindenki sietett ma, senki se akart elmaradni a nagy látványosságról.

A karzati jegyet megkapták. Hugó két korona borravalót adott a portásnak s a langyos, előkelő palota szőnyeges lépcsőin megindultak felfelé. A sógor otthonosan lépkedett, ismerős volt itt, hiszen Vázsonyi Vilmost meghallgatni számtalanszor eljárt a házba. Olyankor mindig messze kihajolt a szédítően magas karzat könyöklőjén, szemben a csodált vezérrel s örökké sajnálta, hogy tapsolni nem szabad. Bólogatással, izgésével-mozgásával azért észre tudta vétetni magát s bizott benne, hogy Vázsonyi Vilmos valaha még mandátumhoz juttatja őt, akinél odaadóbb híve kevés akad.

— Ellenzék nincs? — mormolta csodálkozva, mikor elhelyezkedett és lenéztek a nyüzsgő teremre, amely a csillárok fényében égett. A munkapárt tagjai közül a legszorgalmasabbak már helyükön ültek, mások a miniszteri székek mögött csoportosultak, de az ellenzéki padok üresen ásítottak.

Megkönnyebbülten lélegzett.

— Nos, akkor nagyobb botrány nem lesz, a grófi elmondja válaszát az interpellálóknak és kész. A lapok nagy része hallgatni fog, hiszen benne van az ügyben, — dörmögte Hugónak.

— Kár volt izgulni...

— Majd meglátjuk!

Odalent mozgás támadt, a folyosókról is betódultak a képviselők s egyszerre megjelent a teremben néhány miniszter, majd Tisza István szikár alakja tűnt fel az ajtóban. Pápaszeme végigvillogott a padsorokon, aztán leült helyére, maga elé téve egy halom összehajtogatott iratot.

Unott és gépies munka kezdődött, elnöki előterjesztésekkel, napirendi indítvánnyal, amelyet sebtében fogadtak el, álmos hangulatban, aztán felállott Szcitovszky Béla s egyszerre mély csönd ülepedett a teremre. Az ujságírók karzatán valaki előrehajolt és füle mellé illesztette a tenyerét.

— No, most... Jön a szenzáció, — nyöszörgött a sógor.

Reményi Hugó egy pillanatra se veszítette el szeme elől az alant történőket. Keze zsebébe mélyedt, jegyzőkönyvet húzott elő, ceruzát kotort ki és hozzákészült, hogy felírjon egy-egy érdekesebb adatot.

Odalent peregtek a szavak ,— ó, semmi botrányos felkiáltás, semmi ordítozás — a padokban illedelmesen ültek és hallgattak a képviselők, tekintetüket a miniszterelnök felé fordítva, aki papírjait rendezgette, jóformán oda se figyelve az interpellálóra.

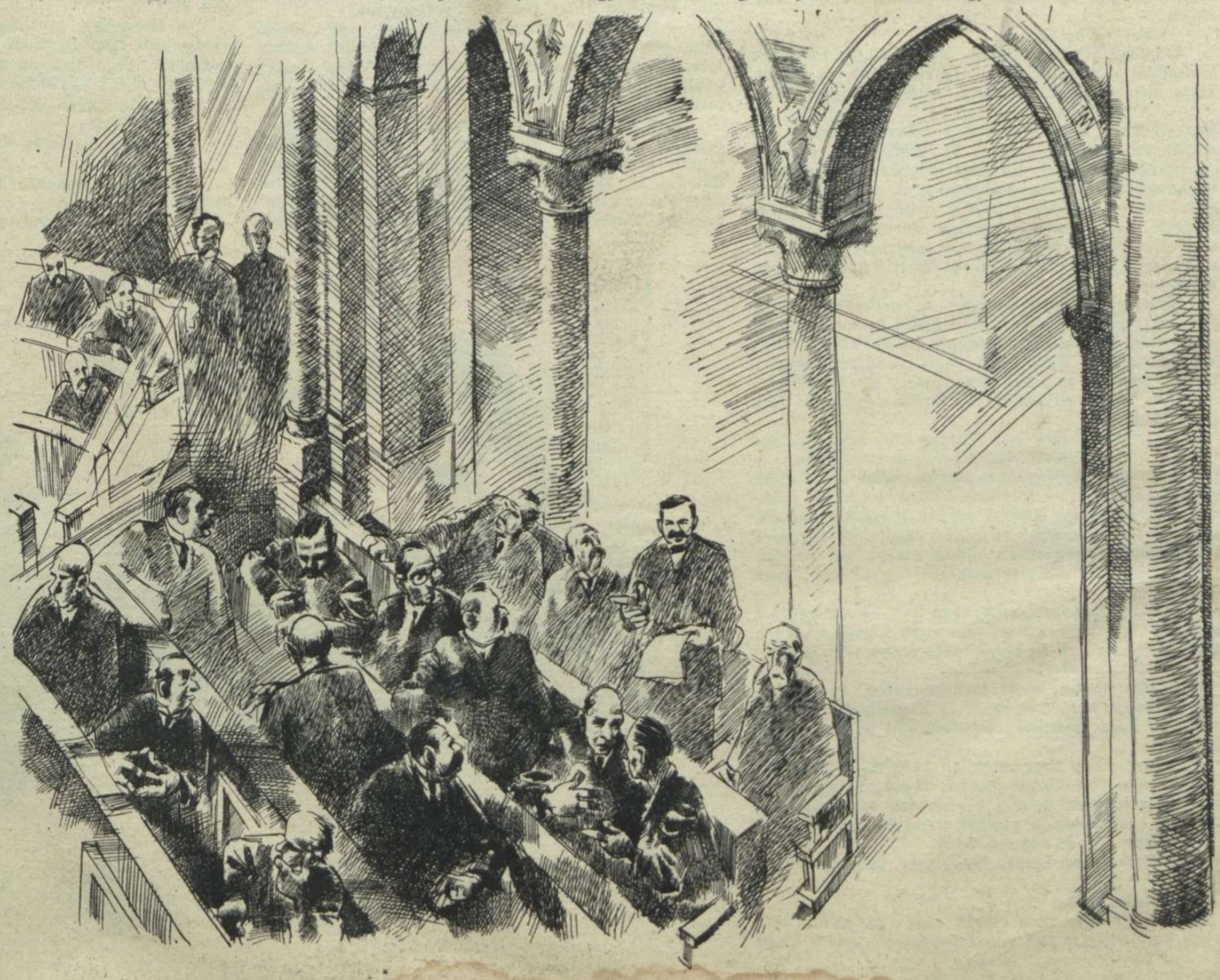

Nagyon jól tudta: mit mond, s a válasz készen volt, ott hevertek előtte a számok, a nevek, lapcímek, amelyeket mindjárt felolvas.

— Halljuk! Halljuk!

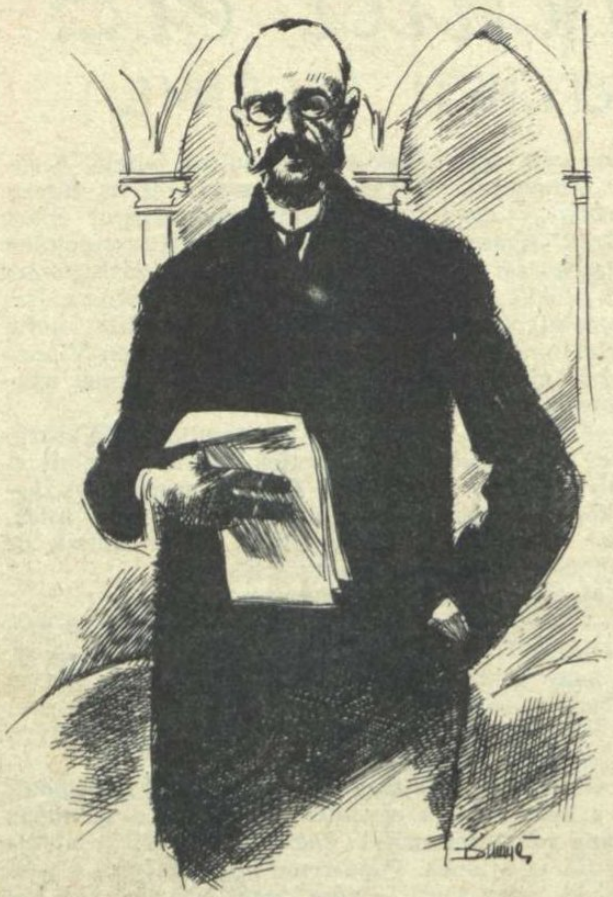

— Mint méltóztatnak emlékezni, Hardegg János gróf, a Forgalmi Részvénytársaság elnöke, bizonyos adatokat juttatott birtokomba és hozzá intézett kérdésemre hajlandó volt az ezen kívül esetleg szükséges összes felvilágosításokat is megadni a margitszigeti játékbank ügyében.

Száraz, nyugodt hangon beszélt, maga elé nézve, kezében tartva jegyzeteit. Számokat olvasott fel, s olyan fensőbbségesen, mint egy ítélőbíró, aki fölötte áll a vádnak, a vádlottnak és csupán az igazságot keresi, mondotta ki a neveket.

— Különböző közbenjárásokért és kijárásokért a részvénytársaság 775.000 koronát fizetett, de ezen kívül honoráriumok, tiszteletdíjak, jutalékok, proviziók címen is igen tekintélyes összeget adott ki.

Reményi Hugó felvont szemöldökkel jegyezte a számokat és önkénytelenül elmosolyodott azon, hogy a sógor sóhajtva egészítette ki a miniszterelnök mondatát:

— Sajnos, hiába . . .

Odalent a terem kissé megbolydult, halljukot kiáltottak a hátrább ülők, valaki elnevette magát. Tisza neheztelően fordult arra, aztán folytatta:

— A kiadások egyik csoportja a sajtóval áll kapcsolatban. Ezen a címen a részvénytársaság ötszázötezer koronát adott ki. Előfizetésekre kerek számokban kétezret, hirlapátalányokra négyszázötvenhatezret, hirdetésekre hétezret. A sajtónak majdnem minden orgánuma kapott pénzt a részvénytársaságtól. Az összeg nagysága szerint megnyitja a sorrendet a Pesti Hirlap huszonegyezer koronával, s bezárja egy Kereskedelmi és Ipari Tudósító ötven koronával.

Nevetés hullámzott végig a padsorokon, még Reményi Hugó is mosolygott, pedig semmi különös kedve nem volt hozzá. A sógorék igazán alapos munkát végeztek. Kedve lett volna mindjárt megkérdezni, hogy kié az a kis ujság, amely ilyen összegért is lelkes hívéül szegődött a játékbanknak, de félt, hogy megsérti.

— Felmerül még egy összeg, amit egyes hirlapírók kaptak, összesen harminckilencezer korona, a jutalmazottak névjegyzékét azonban nem bocsátották rendelkezésemre, — folytatta Tisza. — Nem szándékszom bővebben kitérni arra a háromszázhatvanezer koronára, amely az egész ügyletnél részvevő üzletbarátok egymásközti elszámolásával áll kapcsolatban, mert ez a nyilvánosságot egyáltalán nem érdekli.

— Milyen szerencsém van . . . — sóhajtott a sógor. — Az én nevemet már nem hurcolja meg a gróf úr. Mehetünk is, Hugó, nem érdekes ez tovább.

— Mit mondasz?

— Hát kérlek, most már bevallom, én is kaptam valamit annakidején . . . Személyes juttatás volt, de hála Istennek, óvatosságból a cég javára irattam . . .

— Ezt eddig nem mondtad nekem.

— Nem volt fontos, kedves Hugó. A pénzt igazán én szolgáltam meg, a városházán vertem a reklámot a kaszinónak, a pártban agitáltam mellette.

— Hm . . . és mennyi volt?

— Csekélység. Igazán csekélység, talán hat vagy hétezer korona.

— Nem rossz . . .

— Hogy-hogy nem rossz? Azt gondolod tán, hogy kötelességem lett volna megfelezni veled? Vagy befizetni a cég kasszájába? Én azt a pénzt mint pártember kaptam, mint politikus.

— Szép kis politikus vagy te alapjában véve.

— Ezt hagyjuk!

Felállt, sértődötten hóna alá vágta aktatáskáját és megindult az ajtó felé. Tisza éppen akkor emlegette Horánszky Lajos, Kristóffy József, Korniss gróf nevét, meg a közmunkatanács elnökének vejét és fiát, akik bonokat, honoráriumokat és állásokat kaptak a részvénytársaságnál.

Vállat vont:

— Hát hagyjuk, ha akarod, de nem hiszem, hogy te ebben a házban valamikor a földszintre kerülj . . . Oda, a padokba, ahol beleszólhatnál a vitába.

— Ne jósoljunk, kedvesem. Te üzletember vagy, s én még soha nem mondtam neked, hogy ez vagy az a vállalkozásod nem sikerül. A te resszortod. Az enyém a politika és ha jól emlékszem, te is hasznát vetted már anyagilag is ennek néhányszor . . . Lehet, a jövőben még inkább profitálsz belőle. Nnna . . .

Odakint sütött a nap, az Andrássy-szobor vállán olvadt a hó és a kis parkban egy fiatal pár sétált, szorosan összesimulva. Gyalog indultak el, a sógornak a városházán volt dolga, Hugó pedig örült, hogy az irodából valami ürüggyel elszabadulhatott.

— Nem jössz be a Gerbeaudba? — békítette a sógort.

— Nem, sietek most már . . .

Hugó vállat vont. Elbúcsúztak s Reményi benyitott a finom parfőmillattal telt levegőjű cukrászdába. Halk zsongás, könnyű nevetések, duruzsoló beszélgetés fogadták. Üdearcú dámák üldögéltek az asztalok mellett, gavallérjaikkal, barátnőikkel, bársonyaikba, prémjeikbe burkolva, árnyékoló nagy kalappal a fejükön s madár-kényességgel csipegettek a süteményekből, kortyolták a meleg, dús-fűszerű, sűrű csokoládét.

Tudta, hogy Cecil minden délelőtt idejár s néha maga is elfutott egy félórára, ha ideje engedte, de az asszony leggyakrabban magányosan indult délelőtti szórakozásra. Olyankor egy-egy percre eszébe jutott: hátha megcsalja a felesége? Letette kezéből a ceruzát, abbahagyta a kalkulációt, elnézett az építkezési tervek fölött s látta Cecilt a Gerbeaudban, vagy egy másik cukrászdában egy idegen férfivel bizalmasan összehajolva. Úgy érezte: fel kell ugrania, kocsiba vágni magát és odarohanni, meglepni, látni, mit csinál, kivel ül, vagy telefonálni legalább, hogy ott van-e csakugyan? Soha nem merte megtenni. Szégyelte volna magát, az asszony bizonyosan észreveszi rajta, ilyen dolgokban csodálatosan éles a szeme és átlát még gondolatain is. Nem hitte már régen, hogy Cecil szerelemből ment hozzá feleségül, sokkal inkább a családjáért való önfeláldozás vitte rá erre a lépésre. Gyermekük nem született, s ez volt Reményi Hugó legnagyobb fájdalma.

— Nem akar Szöszil világrahozni egy elálló fülű, görbelábú csecsemőt . . . — csúfolódott Andor, mikor egyszer panaszkodott neki. — Tudod, menynyire igaza van? Egy ragyogó nő minek szüljön bastardokat?

Most örült, hogy van ürügye a váratlan ellenőrzésre. A sógort kísérte idáig, — benézett, Cecil elhiszi, mert a szemébe tud nézni, az igazságot mondja. A kisebbrendűségi érzés, amit feleségével szemben annyiszor felfedezett magában, most is hatalmába kerítette. Kivel lehet? Valamelyik leánykori barátnője van vele? Asszony, akinek a férje hivatalnok a minisztériumban, a megyénél, vagy földbirtokos valahol vidéken? Hányszor nézték végig csodálkozva ilyen dámák, miközben udvariasan kezetnyujtottak neki, tekintetükben a kérdéssel: ez a kopasz zsidó az urad? Nem szerette azokat, akik címeres pecsétgyűrűt viseltek ujjukon, koronás apró használati tárgyakat tartottak táskájukban, bár minden titkos vágya közéjük vonzotta. Fél vagyonát odaadta volna egy nemesi címerért s mint a sógor a képviselőségről, úgy álmodozott ő arról, hogy egyszer a király nemeslevelet adományoz neki. Pihenő óráiban címert is rajzolt titokban és azt tervezgette, hogy akkor visszavonul az üzlettől, végkép vidékre költözik a kastélyba, lovakat tenyészt és vadászik. Vesz még pár száz holdat, s hogy némi jövedelem is kerüljön, szeszgyárat alapít hozzá. disznókat hizlal, meg cukorrépát termel.

A sarokban, a nagy tükör alatt megpillantotta Cecilt. Szőke haján szikrázott a csillár fénye, s az ezüstös, metszett üveg visszaverte képmását, gyöngéd és finom profilját mutatva a terem felé.

Két asszonnyal ült.

Reményi megkönnyebbülten sóhajtott és szégyelte magát.

— Egy brilliánsgyűrűt veszek neki . . . — gondolta.

Már észrevette őt, feléje fordult, halványan mosolygott és mondott valamit szomszédainak, akik érdeklődve pillantottak fel.

— Most vall be nekik ,— futott át rajta egy kényelmetlen érzés, — vajjon mit szokott mondani ilyenkor a barátnőinek?

— Ó, a féltékeny férj ellenőrzi hitvesét? — nevetett Cecil, de a hangjában érzett valami szemrehányó árnyalatot.

— Dehogy, szivem. A képviselőházból jövök a sógorral, itt váltunk el az ajtóban, ő a városházára ment. Gondoltam, ha már errejárok, bejövök és kezetcsókolok neked.

— Gyöngéd férj . . .

— Igen, — felelt Cecil gyorsan a kis, fekete asszony megjegyzésére. — Hugó a legfigyelmesebb ember. Valóságos rokokó gavallér néha.

— Mi ujság a parlamentben? — csinált helyet Reményinek kettejük közt a kis fekete dáma, akinek arcából csodálatos kék szemek ragyogtak. — Igaz, hogy Tisza ma leleplezte a kaszinópanamistákat?

— Igen.

— Majd a lapokban olvassuk, bár sok újat nem igen mondhatott nekem.

— Annyira tájékozott?

— Sokkal jobban, mint hinné, kedves Reményi. Mindhárom asszony cinkosan összenevetett.

— Mit titkolnak előlem? Vagy engem nevetnek ki?

— Deeehogy! — tiltakozott a kis fekete asszony, akit Cecil Sárának szólított. — Az én bátyám tudniillik maga osztotta szét a pénzt az érdekelteknek. Így tudok egyet-mást.

— Az ujságírók nevét is?

— Mondjuk.

— Ugyan! Azt még Tisza se tudja.

— Lehet!

— Micsoda titkokat őriz egy kis női fej . . . S bírja?

— Folytatjuk —

HA SZTALIN ÁLMA MEGVALÓSULHATNA...

— Mit csináltok elvtársak?
— Beosztjuk Európát — új temetőkre...

CHURCHILL—HAMLET TÖPRENGÉSE.

— Keletázsiába, Archangelszkbe, vagy Amerikába küldjek hajókaravánokat?... Ez itt a kérdés!...

(Marc' Aurelio)

A JÓÍZLÉSŰ CSANGKAISEKNÉ ELÁJULT NEW-YORKBAN

(A lapok híradása szerint a sajnálatos esemény akkor történt, amikor a kínai vezér felesége megpillantotta La Guardiát, New-York zsidó polgármesterét...)

INDIAI HELYŐRSÉGEN

— Mit szólsz Tomykám, hogy ezek a hinduk milyen nagy patáliát csapnak a koplaló Gandhi miatt.
— Igen, romlik a világ. Azelőtt sok százezer hindu éhenhalt s mi fel se vettük...

EURÓPA HAJÓJA A VIHARBAN

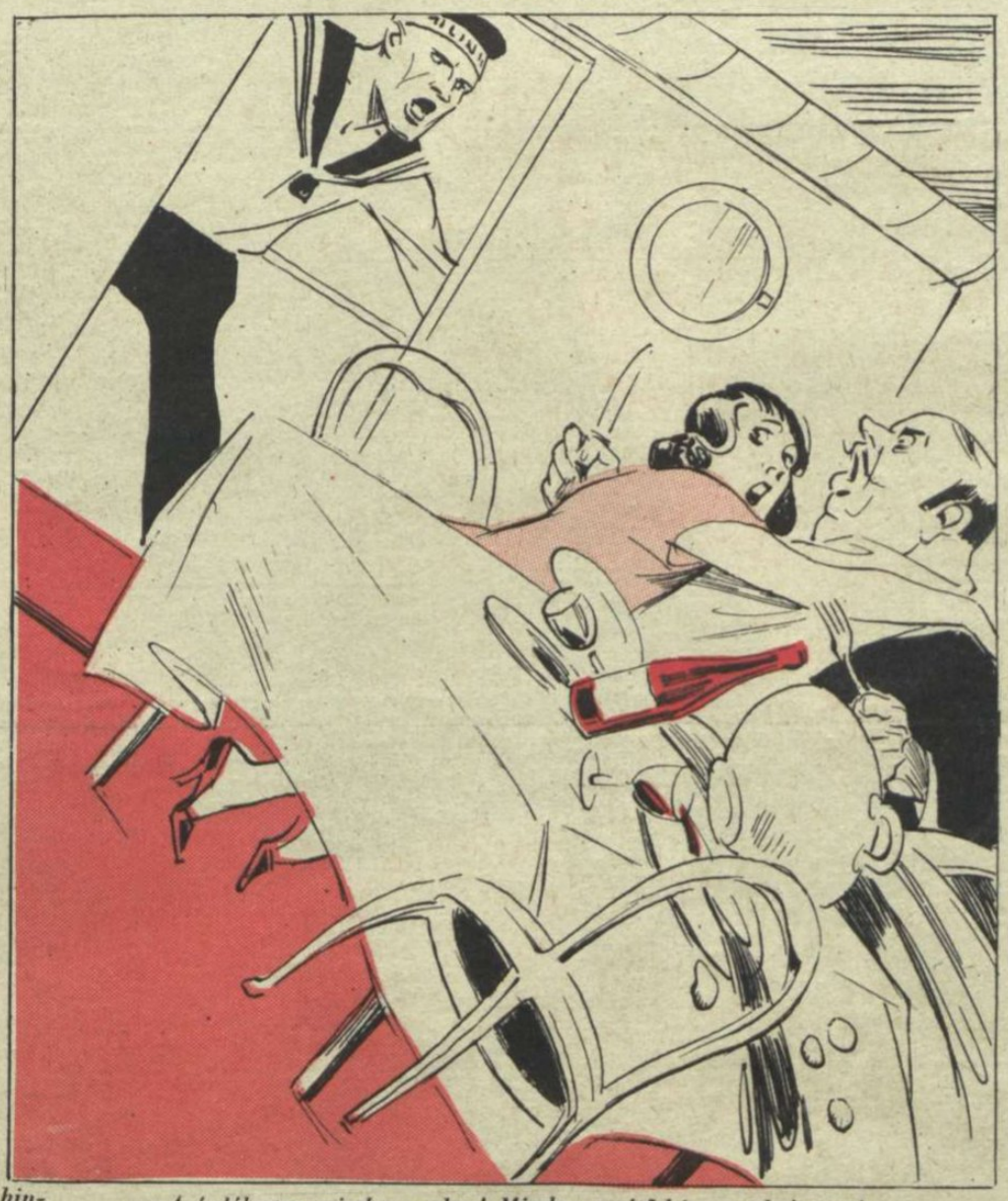

— A fedélzetre minden ember! Minden segítő kézre szükség van!
— Semmi közöm hozzá. — én semleges vagyok!...

AZ AFRIKAI EMBEREVŐK KÖZÖTT.

— Hallom kedves szomszéd, hogy egyetlen fiadat, a dali Kikicsumbájt, elvitték az angolok katonának.
— Ahogy mondod kedves szomszédom, dali fiam Kikicsumbáj, a kultúrát védi az európaiak ellen...

KOMOLY VESZEDELEM

Nézze csak, Grün úr, most a gümőkor ellen küzdenek, még a végén megérjük, hogy az «angolkór» ellen is küzdeni fognak...

IDŐSZERŰ ARCKÉPCSARNOK A MARKÓ-UTCA TÁJÁRÓL:

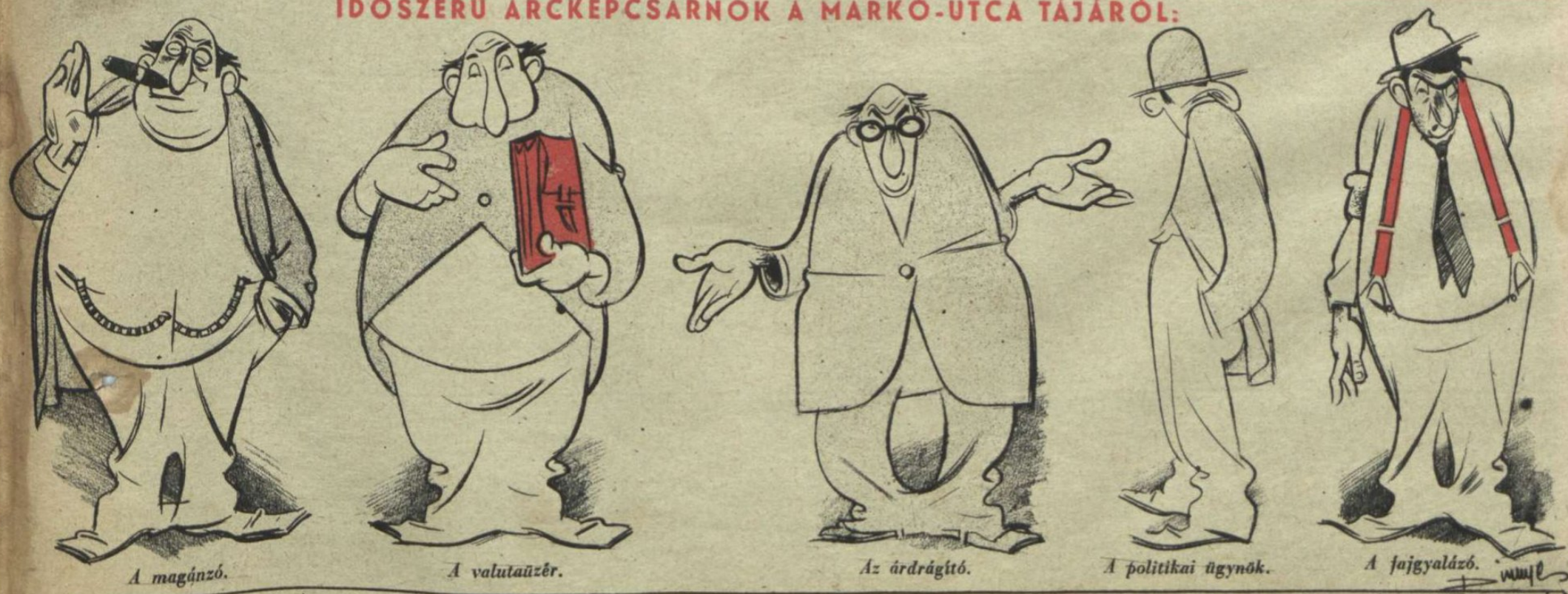

A magánzó. *A valutaüzér.* *Az árdrágító.* *A politikai ügynök.* *A fajgyalázó.*

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

A lapot küldi:

.....

Cim: .....

.....

Tábori posta szám: .....

MAGYAR KATONALEVÉL